

III

(Akty přijaté na základě Smlouvy o EU)

AKTY PŘIJATÉ NA ZÁKLADĚ HLAVY VI SMLOUVY O EU

ROZHODNUTÍ RADY 2009/426/SVV

ze dne 16. prosince 2008

o posílení Eurojustu a o změně rozhodnutí 2002/187/SVV o zřízení Evropské jednotky pro soudní spolupráci (Eurojust) za účelem posílení boje proti závažné trestné činnosti

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na čl. 31 odst. 2 a čl. 34 odst. 2 písm. c) této smlouvy,

s ohledem na podnět Belgického království, České republiky, Estonské republiky, Španělského království, Francouzské republiky, Italské republiky, Lucemburského velkovévodství, Nizozemského království, Rakouské republiky, Polské republiky, Portugalské republiky, Republiky Slovinsko, Slovenské republiky a Švédského království,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Eurojust byl zřízen rozhodnutím Rady 2002/187/SVV ⁽²⁾ jako subjekt Evropské unie s právní subjektivitou, aby podporoval a zlepšoval koordinaci a spolupráci příslušných justičních orgánů členských států.

(2) Na základě vyhodnocení zkušeností, které Eurojust získal, je potřeba nadále posilovat jeho operativní účinnost a zohlednit přitom tyto zkušenosti.

(3) Nastal čas zajistit, aby byl Eurojust operativnější a aby byla sblížena postavení národních členů.

(4) Aby bylo zajištěno nepřetržité a účinné přispívání členských států k dosažení cílů Eurojustu, mělo by se od národních členů vyžadovat, aby se jejich stálé pracoviště nacházelo v sídle Eurojustu.

(5) Je třeba stanovit společný základ pravomocí, jež by měl každý národní člen mít jakožto příslušný vnitrostátní orgán jednající v souladu s vnitrostátním právem. Některé z těchto pravomocí by měly být národnímu členu svěřeny pro naléhavé případy, v nichž nemůže včas určit příslušný vnitrostátní orgán nebo se s ním spojit. Rozumí se, že tyto pravomoci nebude nutné vykonávat, pokud bude možné příslušný orgán určit a spojit se s ním.

(6) Tímto rozhodnutím není dotčen způsob, jímž členské státy upravují svůj vnitrostátní justiční systém či své správní postupy pro jmenování národního člena a stanovení interního fungování vnitrostátních pracovišť v rámci Eurojustu.

(7) S cílem zlepšit stálou dostupnost Eurojustu a umožnit jeho zásah v naléhavých případech je nezbytné zřídit v rámci Eurojustu stálou koordinaci. Členské státy by měly zajistit, že jejich zástupci ve stálé koordinaci budou nepřetržitě k dispozici.

(8) Členské státy by měly zajistit, aby příslušné vnitrostátní orgány odpověděly bez zbytečného odkladu na žádosti předložené podle tohoto rozhodnutí, a to i v případě, že příslušné vnitrostátní orgány odmítnou vyhovět žádosti předložené národním členem.

(9) Měla by být posílena úloha kolegia v případech kompetenčních sporů a v případech opakovaných odmítnutí či obtíží, pokud jde o výkon žádostí a rozhodnutí o justiční spolupráci, včetně nástrojů uvádějících v účinek zásadu vzájemného uznávání.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 2. září 2008 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Úř. věst. L 63, 6.3.2002, s. 1.

- (10) V členských státech by měly být zavedeny národní koordinační systémy Eurojustu, které budou koordinovat práci národních zpravodajů pro Eurojust, národního zpravodaje pro Eurojust pro otázky terorismu, národního zpravodaje pro Evropskou soudní síť a nejvýše tří dalších kontaktních míst Evropské soudní sítě, jakož i zástupců sítí pro společné vyšetřovací týmy, válečné zločiny, vyhledávání majetku z trestné činnosti a korupci.
- (11) Národní koordinační systém Eurojustu by měl zajišťovat, aby systému řízení případů byly účinným a spolehlivým způsobem poskytovány informace týkající se dotčeného členského státu. Národní koordinační systém Eurojustu by však neměl nutně odpovídat za skutečné předání informací Eurojustu. Členské státy by měly rozhodnout o tom, jaký je nejlepší způsob předávání informací Eurojustu.
- (12) Aby národní koordinační systém Eurojustu mohl plnit své úkoly, mělo by být zajištěno připojení k systému řízení případů. Připojení by mělo být učiněno s náležitým ohledem na vnitrostátní systémy informačních technologií. Přístup k systému řízení případů na vnitrostátní úrovni by měl vycházet z ústřední úlohy národního členu, který odpovídá za zřizování a správu dočasných pracovních souborů.
- (13) Na zpracování osobních údajů předávaných mezi členskými státy a Eurojustem členskými státy se použije rámcové rozhodnutí Rady 2008/977/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech⁽¹⁾. Příslušná právní úprava ochrany údajů obsažená v rozhodnutí 2002/187/SVV nebude rámcovým rozhodnutím 2008/977/SVV dotčena a obsahuje zvláštní ustanovení o ochraně osobních údajů, která z důvodu zvláštní povahy, funkcí a pravomocí Eurojustu tyto záležitosti upravují podrobněji.
- (14) Eurojust by měl být oprávněn ke zpracování určitých osobních údajů osob, které jsou podle vnitrostátních právních předpisů dotčeného členského státu podezřelé ze spáchání trestného činu, který spadá do působnosti Eurojustu, nebo z účasti na takovém trestném činu nebo které byly za tento trestný čin odsouzeny. Seznam takových osobních údajů by měl obsahovat telefonní čísla, e-mailové adresy, údaje o registraci vozidel, profily DNA stanovené z nekódující části DNA, fotografie a otisky prstů. Uvedený seznam by měl rovněž obsahovat provozní, lokalizační a související údaje nezbytné pro identifikaci účastníka či uživatele veřejně dostupné služby elektronické komunikace: neměly by však být zahrnuty údaje odhalující obsah této komunikace. Eurojust by neměl provádět automatizované srovnávání profilů DNA nebo otisků prstů.
- (15) Pro účely dosažení svých cílů by Eurojust měl získat možnost prodloužit lhůty pro uchovávání osobních údajů. Taková rozhodnutí by měla být činěna po pečlivém zvážení konkrétních potřeb. Je-li v důsledku uplynutí promlčecí lhůty znemožněno stíhání ve všech dotčených členských státech, mělo by být o jakémkoli prodloužení lhůt pro zpracování osobních údajů rozhodnuto pouze v případech, kdy podle tohoto rozhodnutí existuje zvláštní potřeba poskytnutí pomoci.
- (16) Fungování společného kontrolního orgánu by mělo být příslušnými pravidly usnadněno.
- (17) S cílem zvýšit operační účinnost Eurojustu by mělo být zlepšeno předávání informací Eurojustu stanovením jasných a omezených povinností vnitrostátních orgánů.
- (18) Eurojust by měl provádět priority stanovené Radou, zejména ty, které jsou stanoveny na základě posouzení hrozeb organizované trestné činnosti (OCTA), jak je uvedeno v Haagském programu⁽²⁾.
- (19) Eurojust má udržovat velmi úzké vztahy s Evropskou soudní sítí, založené na konzultacích a doplňkovosti. Toto rozhodnutí by mělo pomoci ujasnit úlohy Eurojustu a Evropské soudní sítě a jejich vzájemné vztahy, při současném zachování specifičnosti Evropské soudní sítě.
- (20) Nic v tomto rozhodnutí nemá být vykládáno tak, že se dotýká samostatnosti sekretariátů sítí uvedených v tomto rozhodnutí, vykonávajících-li svou funkci jako zaměstnanci Eurojustu v souladu se služebním řádem úředníků Evropských společenství stanoveným nařízením Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68⁽³⁾.
- (21) Je rovněž nezbytné posílit schopnost Eurojustu pracovat s externími partnery, jako jsou třetí státy, Evropský policejní úřad (Europol), Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF), Společné situační středisko Rady a Evropská agentura pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie (Frontex).

(1) Úř. věst. L 350, 30.12.2008, s. 60.

(2) Úř. věst. C 53, 3.3.2005, s. 1.

(3) Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1.

- (22) Mělo by být upraveno vysílání styčných zástupců Eurojustem do třetích států za účelem plnění podobných cílů, jako jsou ukládány styčným zástupcům vyslaným členskými státy na základě společné akce Rady 96/277/SVV ze dne 22. dubna 1996 o rámci pro výměnu styčných soudců nebo státních zástupců ke zdokonalování soudní spolupráce mezi členskými státy Evropské unie ⁽¹⁾.
- (23) Toto rozhodnutí umožňuje zohlednění zásady přístupu veřejnosti k úředním dokumentům,

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

Změny rozhodnutí 2002/187/SVV

Rozhodnutí 2002/187/SVV se mění takto:

- 1) Článek 2 se nahrazuje tímto:

„Článek 2

Složení Eurojustu

1. Eurojust se skládá z jednoho národního člena vyslaného každým členským státem v souladu s jeho právním systémem z řad státních zástupců, soudců nebo policistů s rovnocennými pravomocemi.

2. Členské státy zajistí stálý a účinný příspěvek k tomu, aby Eurojust dosáhl cílů podle článku 3. Ke splnění těchto cílů

a) musí mít národní člen své stálé pracoviště v sídle Eurojustu;

b) pomáhá každému národnímu členovi jeden zástupce a další osoba jako asistent. Zástupce a asistent mohou mít své stálé pracoviště v sídle Eurojustu. Národnímu členovi může pomáhat více zástupců a asistentů, kteří mohou v případě nutnosti a se souhlasem kolegia mít své stálé pracoviště v sídle Eurojustu.

3. Národní člen má postavení, které mu poskytuje pravomoci podle tohoto rozhodnutí, aby mohl plnit své úkoly.

4. Národní členové a jejich zástupci a asistenti podléhají ve věcech svého postavení vnitrostátnímu právu svého členského státu.

5. Zástupce musí splňovat kritéria stanovená v odstavci 1 a může jednat jménem národního člena nebo jej nahradit. Asistent může rovněž jednat jménem národního člena nebo jej nahradit, pokud splňuje kritéria uvedená v odstavci 1.

6. Eurojust je v souladu s článkem 12 napojen na národní koordinační systém Eurojustu.

7. Eurojust má možnost vysílat styčné zástupce do třetích států v souladu s tímto rozhodnutím.

8. Eurojust má v souladu s tímto rozhodnutím k dispozici sekretariát, v jehož čele stojí správní ředitel.“

- 2) Článek 3 se mění takto:

a) v odst. 1 písm. b) se slova „mezinárodní právní pomoci a vyřizování žádostí o vydání“ nahrazují slovy „žádostí a rozhodnutí o justiční spolupráci včetně těch, jež se týkají nástrojů uvádějících v účinek zásadu vzájemného uznávání“;

b) v odstavci 2 se slova „a třetí země, pokud byla s třetí zemí uzavřena dohoda o spolupráci ve smyslu čl. 27 odst. 3“ nahrazují slovy „a třetího státu, pokud byla s třetím státem uzavřena dohoda o spolupráci ve smyslu čl. 26a odst. 2“.

- 3) V článku 4 se odstavec 1 mění takto:

a) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) formy trestné činnosti a trestné činy, pro které je Europol vždy příslušný;“ ⁽²⁾;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 105, 27.4.1996, s. 1.

⁽²⁾ V době přijetí tohoto rozhodnutí jsou pravomoci Europolu stanoveny v čl. 2 odst. 1 a v příloze Úmluvy o zřízení Evropského policejního úřadu (Úmluva o Europolu) ze dne 26. července 1995 (Úř. věst. C 316, 27.11.1995, s. 2) ve znění protokolu z roku 2003 (Úř. věst. C 2, 6.1.2004, s. 1). Po vstupu rozhodnutí o zřízení Evropského policejního úřadu (Europol) v platnost však budou pravomoci Eurojustu stanoveny v čl. 4 odst. 1 a v příloze A uvedeného rozhodnutí.

- b) písmeno b) se zrušuje;
- c) v písmeni c) se slova „v písmenech a) a b)“ nahrazují slovy „v písmeni a)“.
- 4) Vkládá se nový článek, který zní:
- „Článek 5a
- Stálá koordinace**
1. Aby Eurojust plnil své úkoly v naléhavých případech, zřídí stálou koordinaci, která bude kdykoli schopna přijmout a zpracovat žádosti, jež jsou mu předloženy. Tato stálá koordinace bude nepřetržitě dosažitelná prostřednictvím jediného kontaktního místa stálé koordinace u Eurojustu.
2. Stálá koordinace se skládá z jednoho zástupce (zástupce pro stálou koordinaci) každého členského státu, který může být národním členem nebo jeho zástupcem nebo asistentem oprávněným zastupovat národního člena. Zástupce pro stálou koordinaci musí být schopen jednat nepřetržitě.
3. Pokud je v naléhavých případech třeba žádost či rozhodnutí o justiční spolupráci, včetně nástrojů uváděcích v účinek zásadu vzájemného uznávání, vykonat v jednom či více členských státech, může ji dožadující či vydávající příslušný orgán zaslat stálé koordinaci. Kontaktní místo stálé koordinace ji ihned zašle zástupci členského státu, z něž žádost pochází, a požaduje-li to výslovně předávající či vydávající orgán, zástupcům pro stálou koordinaci těch členských států, na jejichž území by měla být žádost vykonána. Tito zástupci jednají neprodleně, pokud jde o výkon žádosti v jejich členském státě, prostřednictvím výkonu svých úkolů a pravomocí uvedených v článku 6 a v člácích 9a až 9f.“
- 5) Článek 6 se mění takto:
- a) dosavadní jediný odstavec se označuje jako odstavec 1;
- b) v odstavci 1 se písmeno a) nahrazuje tímto:
- „a) může požádat příslušné orgány dotyčných členských států s uvedením odůvodnění, aby
- i) zahájily vyšetřování nebo stíhání určitých činů,
- ii) souhlasily s tím, že jeden z nich je schopen vést lépe vyšetřování nebo stíhání určitých činů,
- iii) koordinovaly příslušné orgány dotyčných členských států,
- iv) sestavily společný vyšetřovací tým na základě příslušných mechanismů spolupráce,
- v) poskytly Eurojustu informace, které jsou nezbytné k plnění jeho úkolů,
- vi) přijaly zvláštní vyšetřovací postupy,
- vii) přijaly jakákoliv jiná opatření, která jsou odůvodněná pro vyšetřování nebo stíhání;“
- c) v odstavci 1 se zrušuje písmeno g);
- d) doplňuje se nový odstavec, který zní:
- „2. Členské státy zajistí, aby příslušné vnitrostátní orgány odpověděly bez zbytečného odkladu na žádosti předložené podle tohoto článku.“
- 6) Článek 7 se mění takto:
- a) dosavadní jediný odstavec se označuje jako odstavec 1;
- b) doplňují se nové odstavce, které znějí:
- „2. Pokud se dva nebo více národních členů nemůžou shodnout na tom, jak vyřešit kompetenční spor, pokud jde o zahájení vyšetřování nebo stíhání podle článku 6 a zejména podle čl. 6 odst. 1 písm. c), je kolegium požádáno o vydání nezávazného písemného stanoviska k případu za předpokladu, že tato záležitost nemohla být vyřešena vzájemnou dohodou mezi dotyčnými příslušnými vnitrostátními orgány. Stanovisko kolegia je neprodleně předáno dotyčným členským státům. Tímto odstavcem není dotčen odst. 1 písm. a) bod ii).

3. Bez ohledu na ustanovení jakéhokoli nástroje přijatého Evropskou unií v oblasti justiční spolupráce může příslušný orgán hlásit Eurojustu opakující se odmítnutí nebo obtíže týkající se vyřizování žádostí a rozhodnutí o justiční spolupráci včetně těch, jež se týkají nástrojů uvádějících v účinek zásadu vzájemného uznávání, a požádat kolegium, aby vydalo nezávazné písemné stanovisko k dané záležitosti za předpokladu, že nemohla být vyřešena vzájemnou dohodou příslušných vnitrostátních orgánů nebo prostřednictvím zapojení dotyčných národních členů. Stanovisko kolegia je neprodleně předáno dotyčným členským státům.“

7) Články 8 a 9 se nahrazují tímto:

„Článek 8

Činnosti navazující na žádosti a stanoviska Eurojustu

Pokud se příslušné orgány dotčených členských států rozhodnou nevyhovět žádosti uvedené v čl. 6 odst. 1 písm. a) nebo čl. 7 odst. 1 písm. a) nebo se rozhodnou neřít se písemným stanoviskem uvedeným v čl. 7 odst. 2 a 3, sdělí své rozhodnutí a jeho důvody bez zbytečného odkladu Eurojustu. Pokud důvody pro odmítnutí vyhovět žádosti nelze sdělit, protože by to poškodilo zásadní zájmy národní bezpečnosti nebo ohrozilo bezpečnost fyzických osob, mohou příslušné orgány členských států uvést provozní důvody.

Článek 9

Národní členové

1. Funkční období národního člena trvá nejméně čtyři roky. Členský stát původu jej může jmenovat na další funkční období. Národní člen nemůže být odvolán před koncem funkčního období bez předchozího uvědomění Rady a bez uvedení důvodu. Je-li národní člen předsedou nebo místopředsedou Eurojustu, trvá jeho funkční období člena nejméně tak dlouho, aby mohl plnit svou funkci předsedy nebo místopředsedy po celé období, na které byl zvolen.

2. Veškerá výměna informací mezi Eurojustem a členskými státy probíhá prostřednictvím národních členů.

3. K plnění cílů Eurojustu má národní člen alespoň rovnocenný přístup k informacím obsaženým v následujících druzích rejstříků svého členského státu, nebo může alespoň tyto informace získat, jak by mu náleželo na vnitrostátní úrovni jako státnímu zástupci, soudci nebo policistovi:

- a) v rejstřících trestů;
- b) v rejstřících zatčených osob;
- c) ve vyšetřovacích rejstřících;
- d) v rejstřících DNA;
- e) v dalších rejstřících svého členského státu, usoudí-li, že obsažené informace jsou nezbytné k tomu, aby mohl plnit své úkoly.

4. Národní člen se může obracet přímo na příslušné orgány svého členského státu.“

8) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 9a

Pravomoci národního člena na vnitrostátní úrovni

1. Pravomoci uvedené v člancích 9b, 9c a 9d vykonává národní člen jakožto příslušný vnitrostátní orgán jednající v souladu s vnitrostátním právem a za podmínek stanovených v tomto článku a v člancích 9b až 9e. Při plnění svých úkolů národní člen v případě potřeby uvede, zda jedná v souladu s pravomocemi národních členů podle tohoto článku a článků 9b až 9d.

2. Každý členský stát určí povahu a rozsah pravomocí svého národního člena v oblasti justiční spolupráce týkající se tohoto členského státu. Každý členský stát však svěří svému národnímu členovi alespoň pravomoci popsané v článku 9b a s výhradou článku 9e pravomoci popsané v člancích 9c a 9d, které by měl na vnitrostátní úrovni k dispozici jako soudce, státní zástupce či policista.

3. Při jmenování národního člena a jindy v případě potřeby oznámí členský stát Eurojustu a generálnímu sekretariátu Rady své rozhodnutí o provedení odstavce 2, aby o něm generální sekretariát mohl uvědomit ostatní členské státy. Členské státy se zavazují přijmout a uznávat tímto způsobem nabyté výsady do té míry, do jaké jsou slučitelné s mezinárodními závazky.

4. Každý členský stát v souladu se svými mezinárodními závazky vymezí rovněž právo národního člena jednat se zahraničními justičními orgány.

Článek 9b

Běžné pravomoci

1. Národní členové jakožto příslušné vnitrostátní orgány jsou oprávněni obdržet, předat, usnadnit a poskytnout dodatečné informace a provést navazující činnosti v souvislosti s výkonem žádostí a rozhodnutí o justiční spolupráci, včetně nástrojů uvádějících v účinek zásadu vzájemného uznávání. Jsou-li vykonávány pravomoci uvedené v tomto odstavci, je příslušný vnitrostátní orgán neprodleně uvědomen.

2. V případě částečného či nedostatečného výkonu žádosti o justiční spolupráci jsou národní členové jakožto příslušné vnitrostátní orgány oprávněni požádat příslušný vnitrostátní orgán svého členského státu o dodatečná opatření za účelem úplného výkonu žádosti.

Článek 9c

Pravomoci vykonávané se souhlasem příslušného vnitrostátního orgánu

1. Národní členové jakožto příslušné vnitrostátní orgány mohou, po dohodě s příslušným vnitrostátním orgánem či na jeho žádost a v jednotlivých případech, vykonávat tyto pravomoci:

- a) vydávat a doplňovat žádosti a rozhodnutí o justiční spolupráci, včetně nástrojů uvádějících v účinek zásadu vzájemného uznávání;
- b) vykonávat ve svém členském státě žádosti a rozhodnutí o justiční spolupráci, včetně nástrojů uvádějících v účinek zásadu vzájemného uznávání;
- c) nařizovat ve svém členském státě vyšetřovací opatření, která byla označena za nezbytná na koordinačním zasedání organizovaném Eurojustem s cílem poskytnout pomoc příslušným vnitrostátním orgánům, kterých se týká konkrétní vyšetřování, a k účasti na němž jsou dotčené příslušné vnitrostátní orgány pozvány;
- d) schvalovat a koordinovat sledované zasilky ve svém členském státě.

2. Pravomoci uvedené v tomto článku vykonává v zásadě příslušný vnitrostátní orgán.

Článek 9d

Pravomoci vykonávané v naléhavých případech

Národní členové jsou jakožto příslušné vnitrostátní orgány v naléhavých případech, a pokud nemohou včas určit příslušný vnitrostátní orgán nebo se s ním spojit, oprávněni

- a) schvalovat a koordinovat sledované zasilky ve svém členském státě;
- b) vykonávat ve vztahu ke svému členskému státu žádosti a rozhodnutí o justiční spolupráci, včetně nástrojů uvádějících v účinek zásadu vzájemného uznávání.

Jakmile národní člen příslušný vnitrostátní orgán určí nebo se s ním spojí, informuje ho o výkonu pravomocí uvedených v tomto článku.

Článek 9e

Žádosti národních členů v případě nemožnosti výkonu pravomocí

1. Národní člen jakožto příslušný vnitrostátní orgán je oprávněn alespoň předložit návrh orgánu příslušnému pro výkon pravomocí uvedených v článcích 9c a 9d, je-li svěřeni těchto pravomocí národnímu členovi v rozporu

- a) s ústavními pravidly

nebo

- b) se základními aspekty systému trestního soudnictví

- i) vzhledem k rozdělení pravomocí mezi policii, státní zástupce a soudce,

- ii) vzhledem k funkčnímu rozdělení úkolů mezi orgány činné v trestním řízení

nebo

- iii) v souvislosti s federativním uspořádáním dotyčného členského státu.

2. Členské státy zajistí, aby se v případech uvedených v odstavci 1 žádostí, kterou vydal národní člen, bez zbytečného odkladu zabýval příslušný vnitrostátní orgán.

Článek 9f

Účast národních členů na společných vyšetřovacích týmech

Národní členové jsou oprávněni účastnit se společných vyšetřovacích týmů, včetně jejich zřízení, v souladu s článkem 13 Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie nebo s rámcovým rozhodnutím Rady 2002/465/SVV ze dne 13. června 2002 o společných vyšetřovacích týmech (*), jestliže se týkají jejich členského státu. Členské státy mohou nicméně podmínit účast národního člena souhlasem příslušného vnitrostátního orgánu. Národní členové nebo jejich zástupci či asistenti jsou přizváni k účasti na jakémkoliv společném vyšetřovacím týmu, do něž je jejich členský stát zapojen a který je financován Společenstvím podle platných finančních nástrojů. Každý členský stát stanoví, zda se národní člen účastní společného vyšetřovacího týmu jakožto příslušný vnitrostátní orgán, nebo jménem Eurojustu.

(*) Úř. věst. L 162, 20.6.2002, s. 1.“

9) Článek 10 se mění takto:

a) v odstavci 2 se první věta nahrazuje tímto:

„2. Rada kvalifikovanou většinou schválí jednacím řád Eurojustu na návrh kolegia. Kolegium přijímá návrh dvoutřetinovou většinou po konzultaci se společným kontrolním orgánem uvedeným v článku 23, pokud jde o ustanovení týkající se zpracování osobních údajů.“;

b) v odstavci 3 se slova „v souladu s čl. 7 písm. a)“ nahrazují slovy „v souladu s čl. 7 odst. 1 písm. a) a odst. 2 a 3“.

10) Článek 12 se nahrazuje tímto:

„Článek 12

Národní koordinační systém Eurojustu

1. Každý členský stát určí jednoho nebo více národních zpravodajů pro Eurojust.

2. Každý členský stát zavede do 4. června 2011 národní koordinační systém Eurojustu s cílem zajistit koordinaci práce

a) národních zpravodajů pro Eurojust;

b) národního zpravodaje pro Eurojust pro otázky terorismu;

c) národního zpravodaje pro Evropskou soudní síť a nejvýše tří dalších kontaktních míst Evropské soudní sítě;

d) národních členů nebo kontaktních míst sítě pro společné vyšetřovací týmy a sítě zřízených rozhodnutím Rady 2002/494/SVV ze dne 13. června 2002 o vytvoření evropské sítě kontaktních míst týkajících se osob odpovědných za genocidium, zločiny proti lidskosti a válečné zločiny (*), rozhodnutím Rady 2007/845/SVV ze dne 6. prosince 2007 o spolupráci mezi úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti v jednotlivých členských státech v oblasti vysledování a identifikace výnosů z trestné činnosti nebo jiného majetku v souvislosti s trestnou činností (**), a rozhodnutím Rady 2008/852/SVV ze dne 24. října 2008 o síti kontaktních míst pro boj proti korupci (***)

3. Osoby uvedené v odstavcích 1 a 2 si zachovávají své postavení podle vnitrostátního práva.

4. Národní zpravodajové pro Eurojust odpovídají za fungování národního koordinačního systému Eurojustu. Je-li určeno více zpravodajů pro Eurojust, odpovídá za fungování národního koordinačního systému Eurojustu jeden z nich.

5. Národní koordinační systém Eurojustu usnadňuje v rámci členského státu plnění úkolů Eurojustu zejména tím, že

a) zajišťuje, aby systému řízení případů podle článku 16 byly účinným a spolehlivým způsobem poskytovány informace týkající se dotyčného členského státu;

b) pomáhá určovat, zda by případ měl být řešen za pomoci Eurojustu nebo Evropské soudní sítě;

c) pomáhá národnímu členovi určit příslušné orgány pro vyřízení žádostí a rozhodnutí o justiční spolupráci, včetně nástrojů uvádějících v účinek zásadu vzájemného uznávání;

d) udržuje úzké vztahy s národní jednotkou Europolu.

6. Za účelem plnění cílů podle odstavce 5 osoby uvedené v odstavci 1 a odst. 2 písm. a), b) a c) jsou a osoby uvedené v odst. 2 písm. d) mohou být připojeny k systému řízení případů v souladu s tímto článkem, články 16, 16a, 16b a 18 a jednacím řádem Eurojustu. Připojení k systému řízení případů jde k tíži souhrnného rozpočtu Evropské unie.

7. Nic v tomto článku nelze vykládat tak, že by byl dotčen přímý styk mezi příslušnými justičními orgány stanovenými v nástrojích pro justiční spolupráci, jako například v článku 6 Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie. Vztahy mezi národním členem a národními zpravodaji nevylučují přímý styk mezi národním členem a jeho příslušnými orgány.

(*) Úř. věst. L 167, 26.6.2002, s. 1.

(**) Úř. věst. L 332, 18.12.2007, s. 103.

(***) Úř. věst. L 301, 12.11.2008, s. 38.“

11) Článek 13 se nahrazuje tímto:

„Článek 13

Výměna informací s členskými státy a mezi národními členy

1. Příslušné orgány členských států si s Eurojustem vyměňují veškeré informace nezbytné k plnění jeho úkolů podle článků 4 a 5 a v souladu s pravidly pro ochranu údajů stanovenými v tomto rozhodnutí. To zahrnuje alespoň informace uvedené v odstavcích 5, 6 a 7.

2. Předáváním informací Eurojustu se rozumí žádost o pomoc Eurojustu v dotyčném případě, pouze pokud tak stanoví příslušný orgán.

3. Národní členové Eurojustu jsou oprávněni bez předchozího zmocnění vyměňovat si mezi sebou nebo s příslušnými orgány svých členských států veškeré informace nezbytné k plnění úkolů Eurojustu. Národní členové jsou zejména neprodleně informováni o případu, jenž se jich týká.

4. Tímto článkem nejsou dotčeny ostatní povinnosti týkající se předávání informací Eurojustu, včetně povinností podle rozhodnutí Rady 2005/671/SVV ze dne 20. září 2005 o výměně informací a spolupráci v oblasti teroristických trestných činů (*).

5. Členské státy zajistí, aby národní členové byli informováni o zřizování společného vyšetřovacího týmu, ať je zřizován podle článku 13 Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie nebo podle rámcového rozhodnutí 2002/465/SVV, a o výsledcích práce těchto týmů.

6. Členské státy zajistí, aby jejich národní člen byl bez zbytečného odkladu informován o každém případě, do něhož jsou přímo zapojeny nejméně tři členské státy a ohledně něhož byla nejméně dvěma členskými státy předána žádost nebo rozhodnutí o justiční spolupráci, včetně nástrojů uvádějících v účinek zásadu vzájemného uznávání, a

a) jedná se o trestný čin, za nějž je možné v dožadujícím nebo vydávajícím členském státě uložit trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody s horní hranicí sazby nejméně pěti nebo šesti let, o čemž rozhodne dotyčný členský stát, a který je zahrnut v tomto seznamu:

i) obchodování s lidmi,

ii) pohlavní vykořisťování dětí a dětská pornografie,

iii) obchodování s drogami,

iv) obchodování se střelnými zbraněmi, s jejich součástmi, díly a střelivem,

v) korupce,

vi) podvody proti finančním zájmům Evropských společenství,

vii) padělání eura,

viii) praní peněz,

ix) útoky proti informačním systémům;

nebo

b) v případě, že existují konkrétní poznatky o zapojení zločinného spolčení;

nebo

c) existují-li poznatky, že by případ mohl mít závažný přeshraniční rozměr nebo dopad na úrovni Evropské unie nebo dopad na členské státy jiné než ty, které jsou do případu přímo zapojeny.

7. Členské státy zajistí, aby byl jejich národní člen informován

- a) o případech, kdy dochází ke kompetenčním sporům nebo je pravděpodobné, že k nim dojde;
- b) o sledovaných zásilkách týkajících se alespoň tří států, z nichž alespoň dva jsou členskými státy;
- c) o opakovaných obtížích či odmítnutích při výkonu žádostí a rozhodnutí o justiční spolupráci, včetně nástrojů uvádějících v účinek zásadu vzájemného uznávání.

8. Vnitrostátní orgány nejsou povinny poskytovat v konkrétních případech informace, pokud by to znamenalo

- a) poškození zásadních zájmů národní bezpečnosti nebo
- b) ohrožení bezpečnosti fyzických osob.

9. Tímto článkem nejsou dotčeny podmínky stanovené v dvoustranných nebo mnohostranných dohodách nebo ujednáních mezi členskými státy a třetími státy, včetně podmínek stanovených třetími státy pro využití jimi poskytnutých informací.

10. Informace předávané Eurojustu podle odstavců 5, 6 a 7 zahrnují alespoň druhy informací zařazené na seznam uvedený v příloze, jsou-li tyto informace k dispozici.

11. Informace uvedené v tomto článku jsou předávány Eurojustu strukturovaným způsobem.

12. Do 4. června 2014 (*) vypracuje Komise na základě informací předaných Eurojustem zprávu o provádění tohoto článku, doplněnou o návrhy, které může pokládat za vhodné, a to i s cílem zvážit změnu odstavců 5, 6 a 7 a přílohy.

12) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 13a

Informace poskytované Eurojustem příslušným vnitrostátním orgánům

1. Eurojust poskytuje příslušným vnitrostátním orgánům informace a zpětnou vazbu týkající se výsledků zpracování informací, včetně existence vazeb na případy již uložené v systému řízení případů.

2. Kromě toho, pokud příslušný vnitrostátní orgán požádá Eurojust o poskytnutí informací, Eurojust tyto informace předá v časovém rámci požadovaném uvedeným orgánem.“

13) Článek 14 se mění takto:

- a) v odstavci 3 se slova „v souladu s články 13 a 26“ nahrazují slovy „v souladu s články 13, 26 a 26a“;
- b) odstavec 4 se zrušuje.

14) V článku 15 se odstavec 1 mění takto:

- a) v návěti se slova „trestně vyšetřovány nebo stíhány pro jednu nebo více forem trestné činnosti a přestupků stanovených v článku 4“ nahrazují slovy „podezřelé ze spáchání trestného činu, který spadá do působnosti Eurojustu, nebo z účasti na takovém trestném činu, nebo které byly za takový trestný čin odsouzeny“;
- b) doplňují se nová písmena, která znějí:

„l) telefonní čísla, e-mailové adresy a údaje podle čl. 2 odst. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/24/ES ze dne 15. března 2006 o uchování údajů vytvářených nebo zpracovávaných v souvislosti s poskytováním veřejně dostupných služeb elektronických komunikací nebo veřejných komunikačních sítí (*);

m) údaje o registraci vozidla;

n) profily DNA stanovené z nekódující části DNA, fotografie a otisky prstů.

(*) Úř. věst. L 253, 29.9.2005, s. 22.“

(*) Úř. věst. L 105, 13.4.2006, s. 54.“

15) Článek 16 se nahrazuje tímto:

„Článek 16

Systém řízení případů, rejstřík a dočasné pracovní soubory

1. V souladu s tímto rozhodnutím zřizuje Eurojust systém řízení případů, který se skládá z dočasných pracovních souborů a z rejstříku obsahujících osobní a jiné údaje.

2. Účelem systému řízení případů je

- a) podpora vedení a koordinace vyšetřování a stíhání, při kterých je Eurojust nápomocen, a zejména vzájemné provázání informací;
- b) usnadnění přístupu k informacím o probíhajících vyšetřováních a stíháních;
- c) usnadnění dohledu nad zákonností zpracování osobních údajů a nad jeho souladem s tímto rozhodnutím.

3. Je-li to v souladu s pravidly pro ochranu údajů obsaženými v tomto rozhodnutí, může být systém řízení případů připojen k zabezpečenému telekomunikačnímu spojení uvedenému v článku 9 rozhodnutí Rady 2008/976/SVV ze dne 16. prosince 2008 o Evropské soudní síti (*).

4. Rejstřík obsahuje odkazy na dočasné pracovní soubory vedené v rámci Eurojustu a nesmí obsahovat osobní údaje jiné než uvedené v čl. 15 odst. 1 písm. a) až i), k) a odst. 2.

5. Při výkonu svých povinností v souladu s tímto rozhodnutím smějí národní členové Eurojustu zpracovávat údaje o jednotlivých případech, na kterých pracují, v dočasném pracovním souboru. Umožní přístup k pracovnímu souboru úředníkovi pro ochranu údajů. Dotyčný národní člen informuje úředníka pro ochranu údajů o zřízení každého nového dočasného pracovního souboru obsahujícího osobní údaje.

6. Pro účely zpracování osobních údajů souvisejících s případem nesmí Eurojust zřídit jiný automatizovaný soubor údajů než systém řízení případů.

16) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 16a

Fungování dočasných pracovních souborů a rejstříku

1. Dočasný pracovní soubor zřizuje dotyčný národní člen pro každý případ, o němž mu jsou předány informace, pokud je toto předání v souladu s tímto rozhodnutím nebo s nástroji podle čl. 13 odst. 4. Národní člen odpovídá za správu dočasných pracovních souborů, které zřídil.

2. Národní člen, který zřídil dočasný pracovní soubor, rozhodne v jednotlivých případech, zda bude přístup do tohoto souboru omezen nebo zda budou soubor či jeho části přístupné ostatním národním členům nebo oprávněným zaměstnancům Eurojustu, pokud je to nezbytné s cílem umožnit Eurojustu plnit jeho úkoly.

3. Národní člen, který zřídil dočasný pracovní soubor, rovněž rozhodne o tom, které informace související s tímto souborem se uvedou v rejstříku.

Článek 16b

Přístup k systému řízení případů na vnitrostátní úrovni

1. Osoby uvedené v čl. 12 odst. 2 připojené k systému řízení případů v souladu s čl. 12 odst. 6 mohou mít přístup pouze

- a) k rejstříku, pokud národní člen, který rozhodl o zanesení údajů do rejstříku, tento přístup výslovně neodepřel;
- b) k dočasným pracovním souborům zřízeným či spravovaným národním členem svého členského státu;
- c) k dočasným pracovním souborům zřízeným a spravovaným národním členem jiných členských států, k nimž národní člen jejich členského státu získal přístup, pokud národní člen, který dočasný pracovní soubor zřídil či spravuje, tento přístup výslovně neodepřel.

2. Národní člen v mezích stanovených v odstavci 1 rozhodne o rozsahu přístupu k dočasným pracovním souborům, který je v jeho členském státě povolen osobám uvedeným v čl. 12 odst. 2 připojeným k systému řízení případů v souladu s čl. 12 odst. 6.

(*). Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 130.“

3. Každý členský stát rozhodne po konzultaci svého národního člena o rozsahu přístupu do rejstříku, který je v tomto členském státě povolen osobám uvedeným v čl. 12 odst. 2 připojeným k systému řízení případů v souladu s čl. 12 odst. 6. Členské státy oznámí své rozhodnutí o provedení tohoto odstavce Eurojustu a generálnímu sekretariátu Rady, aby tento sekretariát mohl informovat ostatní členské státy.

Osoby uvedené v čl. 12 odst. 2 připojené k systému řízení případů v souladu s čl. 12 odst. 6 však mají přístup do rejstříku alespoň v míře nutné pro přístup k dočasným pracovním souborům, k nimž jim byl povolen přístup podle odstavce 2 tohoto článku.

4. Do 4. června 2013 předloží Eurojust Radě a Komisi zprávu o provádění odstavce 3. Každý členský stát na základě této zprávy zváží možnost přezkoumat rozsah přístupu poskytnutého podle odstavce 3.“

17) Článek 17 se mění takto:

a) v odstavci 1 se slova „se neřídí pokyny od žádné osoby“ nahrazují slovy „jedná nezávisle“;

b) (netýká se českého znění).

18) Článek 18 se nahrazuje tímto:

„Článek 18

Oprávnění k přístupu k osobním údajům

Přístup k osobním údajům zpracovávaným Eurojustem pro účely plnění cílů Eurojustu a v mezích stanovených v článcích 16, 16a a 16b mohou mít výhradně národní členové, jejich zástupci a asistenti uvedení v čl. 2 odst. 2, osoby uvedené v čl. 12 odst. 2 připojené k systému řízení případů v souladu s čl. 12 odst. 6 a oprávnění zaměstnanci Eurojustu.“

19) V čl. 19 odst. 4 písm. b) se zrušují slova „, při kterém Eurojust pomáhá“.

20) Článek 21 se mění takto:

a) odstavec 2 se mění takto:

i) v větě se za slovo „po“ vkládají slova „tom z následujících dní, který nastane jako první“,

ii) vkládá se nové písmeno, které zní:

„aa) dni, kdy byla dotyčná osoba pravomocně zproštěna viny;“;

iii) písmeno b) se nahrazuje tímto:

„b) tří let ode dne, kdy nabude právní moci rozsudek v posledním členském státě dotčeném vyšetřováním nebo stíháním;“;

iv) v písmeni c) se slova „stíhání Eurojustem“ nahrazují slovy „stíhání Eurojustem, pokud nemusí být tyto informace poskytnuty Eurojustu podle čl. 13 odst. 6 a 7 nebo podle nástrojů uvedených v čl. 13 odst. 4“;

v) doplňuje se nové písmeno, které zní:

„d) tří let ode dne, kdy byly údaje předány podle čl. 13 odst. 6 a 7 nebo podle nástrojů uvedených v čl. 13 odst. 4.“;

b) odstavec 3 se mění takto:

i) v písmenech a) a b) se slova „v odstavci 2“ nahrazují slovy „v odst. 2 písm. a), b), c) a d)“;

ii) v písmeni b) se doplňuje nová věta, která zní:

„Jakmile je však v důsledku promlčení znemožněno stíhání ve všech dotčených členských státech podle odst. 2 písm. a), mohou být údaje uchovávány pouze v případě, že je to nezbytné pro poskytnutí pomoci ze strany Europolu v souladu s tímto rozhodnutím.“

21) Článek 23 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) v prvním pododstavci se slova „podle článků 14 až 22“ nahrazují slovy „podle článků 14 až 22, 26, 26a a 27“;

ii) druhý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Společný kontrolní orgán se schází nejméně jednou za půl roku. Sejde se také do tří měsíců po podání odvolání podle čl. 19 odst. 8 nebo do tří měsíců ode dne, kdy mu byla věc předložena podle čl. 20 odst. 2. Společný kontrolní orgán může rovněž svolat jeho předseda, požádají-li o to nejméně dva členské státy.“;

iii) ve třetím pododstavci druhé větě se slova „18 měsíců“ nahrazují slovy „tři roky“;

b) v odstavci 4 se slova „čl. 9 odst. 1“ nahrazují slovy „čl. 2 odst. 4“.

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Soudce jmenovaný členským státem se stává stálým členem po zvolení na plenárním zasedání osob jmenovaných členskými státy v souladu s odstavcem 1 a zůstává stálým členem po dobu tří let. Každý rok se volí tajným hlasováním jeden stálý člen společného kontrolního orgánu. Společnému kontrolnímu orgánu předsedá člen, jenž svou funkci zastává třetím rokem od zvolení. Stálí členové mohou být zvoleni opakovaně. Jmenované osoby, jež si přejí být zvoleny, podají svou kandidaturu písemně sekretariátu společného kontrolního orgánu deset dní před zasedáním, na němž se volby mají konat.“;

c) vkládá se nový odstavec, který zní:

„4a. Společný kontrolní orgán přijme ve svém jednacím řádu prováděcí opatření k odstavcům 3 a 4.“;

d) v odstavci 10 se doplňuje nová věta, která zní:

„Sekretariát společného kontrolního orgánu může využívat odborné znalosti sekretariátu zřízeného rozhodnutím 2000/641/SVV (*).“

(*) Rozhodnutí Rady 2000/641/SVV ze dne 17. října 2000, kterým se zřizuje sekretariát pro společné kontrolní orgány pověřené ochranou údajů vytvořené Úmluvou o zřízení Evropského policejního úřadu (Úmluvou o Europolu), Úmluvou o používání informačních technologií pro celní účely a Úmluvou k provedení Schengenské dohody o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích (Schengenskou úmluvou) (Úř. věst. L 271, 24.10.2000, s. 1).“

22) Článek 25 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Aniž je dotčen čl. 2 odst. 4, jsou národní členové, jejich zástupci a asistenti uvedení v čl. 2 odst. 2, zaměstnanci Eurojustu, případní národní zpravodajové a úředník pro ochranu údajů vázáni povinností dodržovat důvěrnost údajů.“;

23) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 25a

Spolupráce s Evropskou soudní sítí a jinými sítěmi Evropské unie zapojenými do spolupráce v trestních věcech

1. Eurojust a Evropská soudní síť navzájem udržují velmi úzké vztahy, založené na konzultacích a doplňkovosti, a to především mezi národním členem, kontaktními místy Evropské soudní sítě téhož členského státu a národními zpravodaji pro Eurojust a Evropskou soudní síť. V zájmu účinné spolupráce se přijmou tato opatření:

a) národní členové v jednotlivých případech informují kontaktní místa Evropské soudní sítě o všech případech, které může tato síť podle jejich mínění řešit lépe;

b) sekretariát Evropské soudní sítě tvoří součást zaměstnanců Eurojustu. Pracuje jako oddělená jednotka. Může využívat administrativní zdroje Eurojustu, které jsou nezbytné pro plnění úkolů Evropské soudní sítě, včetně zahrnutí nákladů na plenární schůze Evropské soudní sítě. Pokud se plenární schůze konají v prostorách Rady v Bruselu, náklady mohou zahrnovat pouze náklady na cestovní výdaje a na tlumočnické služby. Pokud se plenární schůze konají v členském státě, který předsedá Radě, mohou náklady zahrnovat pouze část celkových nákladů na zasedání;

c) k účasti na schůzích Eurojustu mohou být v jednotlivých případech přizvána kontaktní místa Evropské soudní sítě.

2. Aniž je dotčen čl. 4 odst. 1, tvoří sekretariát sítě pro společné vyšetřovací týmy a sekretariát sítě zřízené rozhodnutím Rady 2002/494/SVV součást zaměstnanců Eurojustu. Tyto sekretariáty pracují jako oddělené jednotky. Mohou využívat administrativních zdrojů Eurojustu, které jsou nezbytné pro plnění jejich úkolů. Koordinaci sekretariátů zajišťuje Eurojust.

Tento odstavec se vztahuje na sekretariát jakékoliv nové sítě zřízené rozhodnutím Rady, pokud dotyčné rozhodnutí stanoví, že sekretariát zajišťuje Eurojust.

3. Síť vytvořená rozhodnutím 2008/852/SVV může požádat, aby jí Eurojust poskytl sekretariát. Bude-li taková žádost podána, použije se odstavec 2.“

24) Článek 26 se nahrazuje tímto:

„Článek 26

Vztahy s orgány, jinými subjekty a agenturami Evropského společenství nebo Evropské unie

1. Pokud je to důležité pro plnění jeho úkolů, může Eurojust navázat a udržovat pracovní vztahy s orgány, jinými subjekty a agenturami, které byly zřízeny Smlouvou o založení Evropských společenství nebo Smlouvou o Evropské unii anebo na jejich základě. Eurojust naváže a udržuje pracovní vztahy alespoň

- a) s Europolem;
- b) s OLAF;
- c) s Evropskou agenturou pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie (Frontex);
- d) s Radou, zejména s jejím Společným situačním střediskem.

Eurojust rovněž naváže a udržuje pracovní vztahy s Evropskou sítí pro justiční vzdělávání.

2. Eurojust může uzavírat dohody nebo pracovní ujednání se subjekty uvedenými v odstavci 1. Tyto dohody nebo pracovní ujednání se mohou týkat zejména výměny informací, včetně osobních údajů, a vysílání styčných policistů do Eurojustu. Takovou dohodu nebo pracovní ujednání lze uzavřít pouze po konzultaci Eurojustu se společným kontrolním orgánem o ustanoveních o ochraně údajů a po schválení kvalifikovanou většinou Rady. Eurojust informuje Radu o jakýchkoliv svých plánech zahájit taková jednání a Rada může vyvodit jakékoli závěry, jež považuje za vhodné.

3. Před vstupem dohody nebo pracovního ujednání podle odstavce 2 v platnost může Eurojust přímo obdržet a použít informace, včetně osobních údajů, od subjektů

uvedených v odstavci 1, pokud je to nezbytné k náležitému plnění jeho úkolů, a může těmto subjektům přímo předávat informace, včetně osobních údajů, pokud je to nezbytné k náležitému plnění úkolů příjemce a v souladu s pravidly pro ochranu údajů stanovenými v tomto rozhodnutí.

4. OLAF může na vlastní žádost nebo z podnětu Eurojustu přispívat k práci Eurojustu při koordinaci postupů vyšetřování a stíhání v oblasti ochrany finančních zájmů Evropských společenství, pokud proti tomuto příspěvku nejsou příslušné vnitrostátní orgány.

5. Aniž je dotčen článek 9, zajistí členské státy pro účely přijímání a předávání informací mezi Eurojustem a OLAF, aby byli národní členové Eurojustu považováni za příslušné orgány členských států, avšak výhradně pro účely nařízení (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 ze dne 25. května 1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) (*). Výměnou informací mezi OLAF a národními členy není dotčena povinnost poskytovat na základě uvedených nařízení informace jiným příslušným orgánům.

(*) Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 8.“

25) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 26a

Vztahy se třetími státy a organizacemi

1. Pokud je to zapotřebí pro plnění jeho úkolů, může Eurojust navázat a udržovat pracovní vztahy s těmito subjekty:

- a) se třetími státy;
- b) s organizacemi, jako jsou
 - i) mezinárodní organizace a orgány veřejného práva, které jsou jim podřízeny,
 - ii) jiné orgány veřejného práva, které byly zřízeny na základě dohody mezi dvěma či více státy, a
 - iii) Mezinárodní organizace kriminální policie (Interpol).

2. Eurojust může uzavírat dohody se subjekty uvedenými v odstavci 1. Tyto dohody se mohou týkat zejména výměny informací, včetně osobních údajů, a vysílání styčných policistů, soudců nebo státních zástupců do Eurojustu. Takovéto dohody lze uzavřít pouze po konzultaci Eurojustu se společným kontrolním orgánem o ustanoveních o ochraně údajů a po schválení Radou rozhodující kvalifikovanou většinou. Eurojust informuje Radu o jakýchkoliv svých plánech zahájit taková jednání a Rada může vyvodit jakékoliv závěry, jež považuje za vhodné.

3. Dohody podle odstavce 2, jež obsahují ustanovení o výměně osobních údajů, lze uzavírat pouze v případě, že se na dotýčný subjekt vztahuje Úmluva Rady Evropy ze dne 28. ledna 1981, nebo poté, co posouzení potvrdí existenci přiměřené úrovně ochrany údajů tímto subjektem.

4. Dohody podle odstavce 2 zahrnují ustanovení o sledování jejich provádění, včetně provádění pravidel pro ochranu údajů.

5. Před vstupem dohod podle odstavce 2 v platnost může Eurojust přímo dostávat informace, včetně osobních údajů, pokud je to nezbytné k náležitému plnění jeho úkolů.

6. Před vstupem dohod podle odstavce 2 v platnost může Eurojust za podmínek stanovených v čl. 27 odst. 1 těmto subjektům přímo předávat informace, s výjimkou osobních údajů, pokud je to nezbytné k náležitému plnění úkolů příjemce.

7. Eurojust může za podmínek stanovených v čl. 27 odst. 1 předávat subjektům uvedeným v odstavci 1 osobní údaje, pokud

a) to je v jednotlivých případech nezbytné pro předcházení či potírání trestných činů, které spadají do působnosti Eurojustu, a

b) Eurojust s dotýčným subjektem uzavřel dohodu podle odstavce 2, která vstoupila v platnost a která předávání těchto údajů dovoluje.

8. Jakékoliv pozdější nedodržení nebo vysokou pravděpodobnost nedodržení podmínek odstavce 3 subjekty uvedenými v odstavci 1 sdělí Eurojust neprodleně společnému kontrolnímu orgánu a dotýčným členským státům. Společný kontrolní orgán může zastavit další výměnu osobních údajů s danými subjekty do doby, než se přesvědčí, že byla zjednána přiměřená náprava.

9. Při jednání jakožto příslušný vnitrostátní orgán a v souladu s právními předpisy vlastního členského státu však může národní člen výjimečně a výhradně za účelem přijetí naléhavých opatření k odvrácení nebezpečí bezprostředně ohrožujícího konkrétní fyzickou osobu nebo veřejnou bezpečnost provést výměnu informací obsahujících osobní údaje, i když nejsou splněny podmínky uvedené v odstavci 7. Za zákonnost povolení předání údajů odpovídá tento národní člen. O případech předání údajů a jejich důvodech vede národní člen záznamy. Předání údajů se povolí, pouze pokud se příjemce zaváže použít je výhradně pro účely, pro které byly předány.“

26) Článek 27 se nahrazuje tímto:

„Článek 27

Předávání údajů

1. Před uskutečněním jakékoli výměny informací mezi Eurojustem a subjekty uvedenými v článku 26a udělí k předání informací souhlas národní člen členského státu, který informace poskytl. V případě potřeby národní člen konzultuje příslušné orgány členských států.

2. Eurojust odpovídá za zákonnost předání údajů. Eurojust vede záznamy o všech předáních údajů, která provedl podle článků 26 a 26a, a o důvodech těchto předání. Údaje jsou předány, pouze pokud se příjemce zaváže použít je výhradně pro účely, pro které byly předány.“

27) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 27a

Styční zástupci vyslaní do třetích států

1. Pro usnadnění justiční spolupráce se třetími státy v případech, kdy Eurojust poskytuje pomoc podle tohoto rozhodnutí, může kolegium vyslat styčné zástupce do třetího státu, s výhradou dohody s daným třetím státem podle článku 26a. Před zahájením jednání se třetím státem vysloví Rada kvalifikovanou většinou souhlas. Eurojust informuje Radu o jakýchkoliv svých plánech zahájit taková jednání a Rada může vyvodit jakékoliv závěry, jež považuje za vhodné.

2. Styčný zástupce podle odstavce 1 musí mít zkušenosti s prací pro Eurojust a přiměřené znalosti v oblasti justiční spolupráce a způsobu fungování Eurojustu. Vyslání styčného zástupce jménem Eurojustu podléhá předchozímu souhlasu tohoto soudce nebo státního zástupce a jeho členského státu.

3. Pokud je styčný zástupce vyslaný Eurojustem vybrán z národních členů nebo jejich zástupců či asistentů,

i) nahradí jej členský stát ve funkci národního člena nebo jeho zástupce či asistenta,

ii) přestává být oprávněn k výkonu pravomocí podle článku 9a až 9e.

4. Aniž je dotčen článek 110 služebního řádu úředníků Evropských společenství, stanoveného nařízením (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 (*), vypracuje kolegium pravidla pro vysílání styčných zástupců a za konzultace s Komisí přijme v tomto ohledu nezbytná prováděcí ujednání.

5. Činnost styčných zástupců vyslaných Eurojustem podléhá dohledu společného kontrolního orgánu. Styční zástupci podávají zprávu kolegiu, které ve výroční zprávě vhodným způsobem informuje Evropský parlament a Radu o jejich činnosti. Styční zástupci informují národní členy a příslušné vnitrostátní orgány o všech případech týkajících se jejich členského státu.

6. Příslušné orgány členských států a styční zástupci uvedení v odstavci 1 mohou být v přímém vzájemném styku. V těchto případech styčný zástupce o tomto styku informuje národního člena.

7. Styční zástupci uvedení v odstavci 1 jsou připojeni k systému řízení případů.

Článek 27b

Žádosti o justiční spolupráci předkládané třetím státům a obdržené ze třetích států

1. Eurojust může se souhlasem dotčených členských států koordinovat výkon žádostí o justiční spolupráci vydaných třetím státem, pokud jsou tyto žádosti součástí téhož vyšetřování a vyžadují výkon v nejméně dvou členských státech. Žádosti uvedené v tomto odstavci může Eurojustu předat také příslušný vnitrostátní orgán.

2. V naléhavém případě a v souladu s článkem 5a může žádosti uvedené v odstavci 1 tohoto článku a vydané třetím státem, který s Eurojustem uzavřel dohodu o spolupráci, přijímat a zpracovávat stálá koordinace.

3. Aniž je dotčen čl. 3 odst. 2, může Eurojust rovněž se souhlasem dotčených členských států usnadnit justiční

spolupráci se třetím státem v případech, kdy jsou předloženy žádosti o justiční spolupráci, jež se vztahují k témuž vyšetřování a vyžadují výkon v daném třetím státě.

4. Žádosti uvedené v odstavcích 1, 2 a 3 mohou být předány prostřednictvím Eurojustu, pokud je to v souladu s nástroji použitelnými pro vztahy mezi daným třetím státem a Evropskou unií nebo dotčenými členskými státy.

Článek 27c

Jiná odpovědnost než odpovědnost za neoprávněné nebo nesprávné zpracování údajů

1. Smluvní odpovědnost Eurojustu se řídí právem rozhodným pro dotčnou smlouvu.

2. V případě mimosmluvní odpovědnosti je Eurojust povinen, nezávisle na odpovědnosti podle článku 24, nahradit škodu, která byla způsobena zaviněním kolegia nebo pracovníků Eurojustu při výkonu jejich povinností, pokud jim lze toto zavinění přičíst a bez ohledu na různé postupy pro uplatnění nároku na náhradu škody, které existují v právních řádech členských států.

3. Odstavec 2 se rovněž použije na škody, které byly způsobeny zaviněním národního člena nebo jeho zástupce či asistenta při výkonu jejich povinností. Jedná-li však tato osoba na základě svých svěřených pravomocí podle článků 9a až 9e, uhradí její členský stát původu Eurojustu náklady, jež Eurojustu náhradou uvedených škod vznikly.

4. Poškozený má právo žádat, aby se Eurojust zdržel určité činnosti nebo aby v takové činnosti ustal.

5. Vnitrostátní soudy členských států příslušné k projednávání sporů týkajících se odpovědnosti Eurojustu podle tohoto článku se určují podle nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (**).

(*) Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1.

(**) Úř. věst. L 12, 16.1.2001, s. 1.“

28) V čl. 28 odst. 2 druhé větě se za slovo „Radě“ vkládají slova „, která je schválí kvalifikovanou většinou“.

29) Článek 29 se mění takto:

„Informování Evropského parlamentu, Rady a Komise“;

a) v odstavci 1 se

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

i) slova „jednomyslným rozhodnutím“ nahrazují slovy „dvoutřetinovou většinou hlasů“;

„3. Komise a Rada mohou požádat o stanovisko Eurojustu ke všem navrhovaným nástrojům připravovaným podle hlavy VI Smlouvy.“

ii) doplňuje nová věta, která zní:

„Komise je oprávněna účastnit se výběrového řízení a zasedat ve výběrové komisi“;

b) v odstavci 2 se druhá věta nahrazuje tímto:

„Může být jmenován na jedno další funkční období i bez výběrového řízení, pokud tak rozhodne kolegium tříčtvrtinovou většinou hlasů a správního ředitele jmenuje stejnou většinou.“;

c) v odstavci 5 se doplňuje se nová věta, která zní:

„Za tímto účelem odpovídá za to, že ve spolupráci s kolegiem bude vyvinut a uplatňován účinný monitorovací a hodnotící postup týkající se výkonu správy Eurojustu s ohledem na plnění jeho cílů. Správní ředitel pravidelně podává kolegiu zprávu o výsledcích tohoto monitorování.“

30) Článek 30 se mění takto:

a) v odstavci 2 se

i) ve čtvrté větě doplňují slova „, kteří mohou národnímu členovi rovněž pomáhat“;

ii) (netýká se českého znění);

b) v odstavci 3 se doplňují slova „, aniž je dotčen čl. 25a odst. 1 písm. c) a čl. 25a odst. 2“.

31) Článek 32 se mění takto:

a) nadpis se nahrazuje tímto:

32) Článek 33 se nahrazuje tímto:

„Článek 33

Financování

1. Platy a požitky národních členů a jejich zástupců a asistentů uvedených v čl. 2 odst. 2 hradí jejich členský stát původu.

2. Vyvíjejí-li národní členové nebo jejich zástupci či asistenti činnost v rámci úkolů Eurojustu, považují se příslušné výdaje spojené s touto činností za operativní výdaje ve smyslu čl. 41 odst. 3 Smlouvy.“

33) V článku 35 se odstavec 1 mění takto:

a) slova „nejpozději do 31. března“ se nahrazují slovy „do 10. února“;

b) doplňuje se nová věta, která zní:

„Evropská soudní síť i síť uvedené v čl. 25a odst. 2 jsou včas před předáním odhadu Komisi informovány o položkách souvisejících s činností jejich sekretariátů.“

34) Článek 36 se mění takto:

a) v odstavci 2 se první věta nahrazuje tímto:

„2. Do 1. března po ukončení každého rozpočtového roku předá účetní Eurojustu účetnímu Komise a Účetnímu dvoru prozatímní účty se zprávou o rozpočtovém a finančním řízení za rozpočtový rok.“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Eurojust zašle zprávu o rozpočtovém a finančním řízení za rozpočtový rok Evropskému parlamentu a Radě do 31. března následujícího roku.“;

c) v odstavci 10 se slova „do 30. dubna“ nahrazují slovy „do 15. května“.

35) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 39a

Utajované skutečnosti EU

Eurojust uplatňuje při nakládání s utajovanými skutečnostmi EU bezpečnostní zásady a minimální bezpečnostní normy stanovené rozhodnutím Rady 2001/264/ES ze dne 19. března 2001, kterým se přijímají bezpečnostní předpisy Rady (*).

(*) Úř. věst. L 101, 11.4.2001, s. 1.“

36) Článek 41 se nahrazuje tímto:

„Článek 41

Předkládání zpráv

1. Členské státy oznámí Eurojustu a generálnímu sekretariátu Rady jmenování národních členů, jejich zástupců a asistentů, jakož i osob podle čl. 12 odst. 1 a 2 a všechny změny tohoto jmenování. Generální sekretariát Rady vede aktualizovaný seznam těchto osob a zpřístupňuje jejich jména a kontaktní údaje všem členským státům a Komisi.

2. Konečné jmenování národního člena nemůže nabýt účinku, dokud generální sekretariát Rady neobdrží úřední oznámení uvedená v odstavci 1 a v čl. 9a odst. 3.“

37) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 41a

Hodnocení

1. Do 4. června 2014 a každých pět let poté zadá kolegium nezávislé externí hodnocení provádění tohoto rozhodnutí a činností vykonávaných Eurojustem.

2. Předmětem každého hodnocení je dopad tohoto rozhodnutí, fungování Eurojustu s ohledem na plnění cílů podle tohoto rozhodnutí a účinnost a účelnost Eurojustu. Za konzultace s Komisí vydá kolegium konkrétní kritéria hodnocení.

3. V hodnotící zprávě budou uvedeny výstupy hodnocení a doporučení. Tato zpráva se předkládá Evropskému parlamentu, Radě a Komisi a zveřejní se.“

38) Doplnuje se nová příloha obsažená v příloze tohoto rozhodnutí.

Článek 2

Provedení

1. V případě potřeby uvedou členské státy své vnitrostátní právo do souladu s tímto rozhodnutím co nejdříve a nejpozději 4. června 2011.

2. Komise pravidelně přezkoumává provádění rozhodnutí 2002/187/SVV ve znění pozdějších předpisů členskými státy a předkládá o tom zprávu Evropskému parlamentu a Radě, doplněnou případně o nezbytné návrhy na zlepšení justiční spolupráce a fungování Eurojustu. To se zejména týká schopností Eurojustu podporovat členské státy v boji proti terorismu.

Článek 3

Nabytí účinku

Toto rozhodnutí nabývá účinku dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 16. prosince 2008.

Za Radu
předsedkyně

R. BACHELOT-NARQUIN

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA

Seznam uvedený v čl. 13 odst. 10, jímž se stanoví minimální druhy informací, jež mají být, jsou-li dostupné, předávány Eurojustu podle čl. 13 odst. 5, 6 a 7

1. Pokud jde o situace uvedené v čl. 13 odst. 5:
 - a) zúčastněné členské státy;
 - b) druh dotyčných trestných činů;
 - c) datum dohody o zřízení týmu;
 - d) plánovaná doba trvání týmu, včetně změny této doby;
 - e) podrobnosti o vedoucím týmu u jednotlivých zúčastněných členských států;
 - f) stručné shrnutí výsledků společných vyšetřovacích týmů.
2. Pokud jde o situace uvedené v čl. 13 odst. 6:
 - a) údaje umožňující identifikaci osoby, skupiny nebo subjektu, jež je předmětem trestního vyšetřování nebo stíhání;
 - b) dotyčné členské státy;
 - c) dotyčný trestný čin a jeho okolnosti;
 - d) údaje týkající se předložených žádostí nebo rozhodnutí o justiční spolupráci, včetně nástrojů uvádějících v účinek zásadu vzájemného uznávání, zahrnující:
 - i) datum žádosti,
 - ii) dožadující nebo vydávající orgán,
 - iii) dožádaný nebo vykonávající orgán,
 - iv) druh žádosti (požadovaná opatření),
 - v) zda byla žádost vykonána či nikoliv, a pokud nikoliv, z jakých důvodů.
3. Pokud jde o situace uvedené v čl. 13 odst. 7 písm. a):
 - a) členské státy a dotyčné příslušné orgány;
 - b) údaje umožňující identifikaci osoby, skupiny nebo subjektu, jež je předmětem trestního vyšetřování nebo stíhání;
 - c) dotyčný trestný čin a jeho okolnosti.
4. Pokud jde o situace uvedené v čl. 13 odst. 7 písm. b):
 - a) členské státy a dotyčné příslušné orgány;
 - b) údaje umožňující identifikaci osoby, skupiny nebo subjektu, jež je předmětem trestního vyšetřování nebo stíhání;

- c) druh zásilky;
 - d) druh trestného činu, v souvislosti s nímž je sledovaná zásilka předávána.
5. Pokud jde o situace uvedené v čl. 13 odst. 7 písm. c):
- a) dožadující nebo vydávající stát;
 - b) dožádaný nebo vykonávající stát;
 - c) popis obtíží.“
-